

שימוש ראשוני במוצרי קליפות רימונים להגברת יצור החלב ושיפור הרכבו

בפרה הישראלית

י. מירון¹, א. זינו¹, א. יוסף¹, מ. נקבחת¹, י. פוטnick¹, ש. יעקובי¹, ה. איתם², א. שבתאי²
¹מחלקה לחקר בקר וצאן, המכון לחקר בע"ח, מינהל המחקר החקלאי; ²היחידה לבקר
لبשר בנוה-יער, המחלקה לחקר בקר וצאן, המכון לחקר בע"ח, מינהל המחקר החקלאי.

מבוא: הרימון הפך ל"הheet בראות" בשנים האחרונות. כתוצאה לכך גדרה התוצרות העולמית
ופותחו מכונות הפרטה המאפשרות צריכת רימונים גם לאנשים המתкосים בפריטות גרגרי הפרי.
התפתחויות אלו הביאו להגדלת נטיית מטעי רימונים בארץ בהיקף מתוכנן לשנת 2010 של 28,000
دونם. הולכת ונוצרת לפיק בארץ פסולת תעשייתית חדשה- קליפות רימונים. במערכות ניסוי
מדועות נמצאה שקליפות רימונים מזרזות ריפוי של פצעים, מעוררות מערכת החיסון, בעלות
פעילות אנטי-חידקית נגד פתוגנום, מונעות טרשת עורקים וכמוך עשיר בנוגדי חמוץ. מחקרים
אחרונים הראו כי הפעולות נוגdat החמצון של קליפות רימונים גבוהה לאין שיעור מהפעולות של
הארילים (גרגרי הפרי) בגל תcola גובה יותר של נוגדי חמוץ המסייעים במים.

לאחרונה מצאה קבוצת המחקר של אריאל שבתאי בנוה-יער, כי האבסת קליפות רימונים טריות
לעגלים בפרטם הביאה לגידול בתוספת המשקל היומי המוצע של העגלים שהזנו בклיפות
רימונים בהשוואה לקבוצת בקרות של עגלים לא מטופלים. כמו כן נמצא עלייה בריכוז ויטמין
E בסרום של העגלים שהזנו באפסו בклיפות הרימונים.

לאחרונה פותחה בחברת 'ג-শמואל מזון בע"מ' בארץ, שיטה לסחיטה של קליפות רימונים ע"י
מייצוי מימי ורכיביהם שלהם הנוגנת מוצר חדש להלן מק"ר (מייצוי קליפות רימונים). ב מוצר מסחרי זה
השתמשנו ברפתקה מינהל המחקר החקלאי בבית דגן, לביצוע הניסוי המדוח להלן.

חומר וטיפול: השתמשנו במיצוי קליפות רימונים (להלן מק"ר) שהוסף ברפתקה פרטנית בבית דגן
כתוסף מזון (2% מהחומר היבש במנה) לביל של שש פרות חלב במשך שלושה שבועות של ניסוי
הקדמי. במקביל הוחזקה קבוצה של שש פרות בעלות תנובה תחלתי ומרחק מהמלטה דומים,
שהואבסה באותוليل ללא תוספת של מק"ר. נמדדו תנובות החלב היומי, הרכיב החלב, וצריכת
המזון. כמו כן נלקחו דגימות חלב משלהן חלבות עוקבות: ביום 5 וביום ה 21 של הניסוי, שהוקפאו
ושימשו לבדיקת ריכוז כל נוגדי - חמוץ בחלב.

תוצאות ומסקנות: נמצא כי שש פרות הניסוי שקיבלו במנתון מק"ר, עלו בתנובת החלב המומוצעת
שלן מ 36.9 ליטר חלב يوم בשבוע שלפני הניסוי ל 38.4 ליטר חלב يوم בתקופה הניסוי. לעומת
פרות קבוצת הבקרות שקיבלו את אותו הביל אבל ללא תוספת מק"ר, ירדו בתקופה זו מ 36.8
ליטר يوم בתחילת הניסוי ל 35.6 ליטר يوم (קצב ירידת מקובל של 50 ג' חלב ליום בהתאם
להתרחקות מהמלטה). ככלומר נוצר בין שתי קבוצות הפרות פער ריאלי של 2.7 ליטר חלב يوم
שם שמעותו גידול של 7.3% בתנובה. לא נמצא הבדלים מובהקים בין שתי הקבוצות בתוכנות
רכבי השומן בחלב (3.61% בניסוי ו 3.79% בבדיקה) והחלבון בחלב (%) 3.23 בניסוי ו % 3.29.
בביקורת השומן בחלב (3.61% בניסוי ו 3.79% בבדיקה) והחלבון בחלב (%) 3.23 בניסוי ו % 3.29.
בביקורת השומן בחלב (3.61% בניסוי ו 3.79% בבדיקה) והחלבון בחלב (%) 3.23 בניסוי ו % 3.29.

עלתה ב 21% בהשוואה לחלב של פרות קבוצת הביקורת, תופעה שעשויה להעיד על ה称赞יות נוגדי חמצון בחלב.

צרייכת המזון המומוצעת של הפרות בתקופה שבה קיבלו מק"ר (26.2 ק"ג ח"י ליום) הייתה דומה ואף נמוכה במקצת (לא מובהק) מצרייכת המזון שלهن בשבוע לפני הניסוי (26.6 ק"ג ח"י). נמצא זה מעיד על כך שתוספת החלב בשיעור ממוצע של 2.7 ק"ג ליום בפרות הניסוי בהשוואה לביקורת לא הושגה בעקבות עלייה בצריכת המזון, אלא כתוצאה משיפור ביעילות הייצור.

מצאים הקדמים אלו מעודדים המשך בחינה במספר רב יותר של פרות ולאורך תקופה זמן ארוכה יותר של יעילות השימוש במק"ר כתוסף תזונתי לפרות. נדרשת גם בחינה של רמת המק"ר המיטבית להאבות פרות חלב, שכן השיעור של 2% מהמנה שבו השתמשנו היה שירוטי, ויתכן שנitinן להשיג את אותה השפעה, של שיפור בתנובת החלב, גם בריכוזי מק"ר נמוכים יותר, תוך הוזלת עלויות. בניסוי הקדמי זה גם לא נבחנו השפעות המק"ר על צרייכת המזון וייצור החלב לאורך זמן, על ספירות התאים הסומטיים בחלב, על בריאות העtein, ועל תכולות האנטי-אוקסידנטים, חומצות השומן, וויטמין E בחלב לאורך זמן. אנו מצלפים שהשימוש במק"ר יביא לשיפור בבריאות

הפרה ולהפרשה מוגדלת בחלב של חומרים בעלי השפעה רפואיית חיובית על בריאות האדם. כאן המקום לציין כי המק"ר מבוסס על מיצוי מיימי שאינו מmis באופן מלא חומרים ארגניים, אטריים, ואромטיים מהקליפות, וכן יש מקום לבחון גם את ההשפעה של קליפות רימוניים יבשות טחוניות שעשוות להכיל גם חומרים שאינם מסיטים במים, כתוסף הזנה בפרות חלב. בנוסף יש צורך לבחון את השפעת תהליך הפטטור של החלב על פיעילות החומרים האנטי-אוקסידנטים שבו.

אנו מכוונים להמשיך את המחקר במושגי קליפות רימוניים, במידה ווינתן לנושא מימון ציבורי. אין לנו עניין להיעזר במימון של אחת מהחברות המייצרות קליפות רימוניים בארץ, וזאת כדי לשמר על היבט ציבורי ובلتוי תלוי של ביצוע המחקר ופרסום הממצאים, תהינה התוצאות אשר תהיינה.